

РЕШЕНИЕ

№ 193

гр. С., 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сийка Златанова

при участието на секретаря Сирма Купенова
като разгледа докладваното от Сийка Златанова Гражданско дело №
20215440100590 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от ХР. СТ. СТ., Н. Н. СТ., Р. СТ. СТ., Р. ХР. СТ. и М. СТ. ИВ. от гр. П. срещу СЛ. Н. Р. от гр. Ч., Т. Н. С. и М. Н. И.. – от гр. С.. Предявени са обективно и субективно съединени искове, като с първия се иска да бъдат осъдени ответниците да премахнат **паянтова стопанска сграда**, находяща се южно и граничеща със сграда *** с идентификатор *** с площ от 26.4 кв.м.; **навес**, находящ се западно от *** и граничещ със сграда *** с площ от 24.1 кв.м.; **навес**, находящ се южно от паянтова стопанска сграда и граничещ с нея с площ от 29 кв.м.; **навес** с площ от 25.6 кв.м. и **навес**, находящ се източно от навес с площ 25.6 кв.м. и граничещ с него - с площ от 8 кв.м., както и **депо** за оборска тор с площ от 62 кв.м., построени/създадени без основание в поземлен имот с идентификатор ***, собственост на ищите, а с втория иск се иска да бъдат осъдени ответниците да заплатят на ищите сумата от 4 202.40 лв., с които ответниците са се обогатили, вследствие на ползването без основание на собствената на ищите реална част от Поземлен имот е идентификатор *** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Л., общ.С., обл.С., одобрени със Заповед № ***/01.06.2018 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: местност П., с площ по актуална скица - 5442 кв.м. (а по титул за собственост - 5441 кв.м.), с трайно предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - ливада, номер по предходен план - ***, при съседни на имота по кадастрална карта: поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, с площ от 175.1 кв.м., която попада под построените/създадени в имота: паянтова стопанска сграда, находяща се южно от *** и граничеща с нея, 4 броя навеси и депо за оборска тор за период от две години, считано от 09.06.2016г. до 09.06.2018 г. включително, ведно със законната лихва върху присъдената сума от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното и изплащане. Претендират за деловодните разноски.

Правната квалификация на първите искове е чл. 109 ЗС, а на вторите – чл. 59 от ЗЗД.

Фактическите твърдения на ищите се свеждат до следното:

Собственици са по наследство от Х. С. Б. на Поземлен имот е идентификатор *** по

кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Л., общ. С., обл. С., одобрени със Заповед № РД -18- 1189/01.06.2018 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: местност П., с площ по актуална скица - 5442 кв.м. (а по титул за собственост - 5441 кв.м.), с трайно предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - ливада, номер по предходен план - ***, при съседни на имота по кадастрална карта: поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***. Правото на собственост върху описания поземлен имот е възстановено на Х. С. Б. в съществуващи стари реални граници с Решение № 921/31.10.1995 г. на Поземлена комисия гр. С.. На основание на решението, на 29.11.1995 г. по молба на Х. С. Б. е съставен констативен Нотариален акт № *** на нотариус при РС С. за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ.

След смъртта на Х. С. Б. на *** г. собственици на имота стават децата му - В. Х. С., С. Х. С. и Р. Х. С.Т. В. Х. С., ЕГН *****, прехвърля собствеността върху своята част от имота на дъщеря си М. С.Т. ИВ., ЕГН *****, по силата на договор за дарение на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № ***, с район на действие - РС С.. На *** г. умира С. Х. С., като негови наследници са съпругата му - Н. Н. С.Т., ЕГН *****, и двете им деца - Х. С. С., ЕГН ***** и Р. С. С., ЕГН *****.

В периода от 1948 г. до 1959 г. Х. С. Б. построява в имота си колиба на два етажа. След образуването на ТКЗС през 1959 г. ливадата, заедно с колибата, преминават в собственост на ТКЗС. От 1966-1967 г. насетне колибата се е ползвала от наследодателя на ответниците - Н. П., който е бил бригадир в ТКЗС. След неговото пенсиониране през 1977 г. той и дъщерите му са ползвали колибата като наематели на ТКЗС. През 1987 г. Н. П. закупува колибата от АПК „***” - гр. С., правопреемник на ТКЗС, като към настоящия момент неговите наследници - ответници в настоящото производство, са придобили собствеността върху колибата, представляваща сграда с идентификатор ***.*** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Л., общ. С., обл. С., със застроена площ 24 кв.м., с предназначение - селскостопанска сграда, построена в имота на доверителите ми, по давност. Към датата на възстановяване на поземления имот с Решение № 921/31.10.1995 г. на Поземлена комисия - гр. С. в същия няма други постройки, освен описаната по-горе колиба.

До 2015 г. между страните съществува наемно правоотношение, като в полза на собствениците на земята е заплащан наем за използването ѝ от страна на ответниците и техния наследодател. След смъртта на наследодателя на ответниците през декември 2014 г. собствениците на поземления имот взимат единодушно решение да прекратят договора за наем, като уведомяват за това ответниците и ги канят да освободят имота им. Последните категорично отказват. При посещение на място през 2015 г. собствениците на ливадата установяват, че в имота им вече има изградени незаконно няколко постройки от страна на ответниците - плевня, обори за животни и лятна кухня, както и че е направено депо за оборска тор в имота, за които не е искано разрешение от собствениците на земята. Ответниците притежават животновъдна ферма, отглеждат в имота на ищите животни, като незаконно изградените постройки и самата ливада са непрестанно заети от овцете им. Предвид отказа за освобождаване на имота, през 2016 г. ищите подават жалба до РПУ С.. На 05.10.2016 г. по тяхно искане е извършено трасиране, означаване и координиране на поземления имот. След множество разговори с ответниците същите се съгласяват да преместят животните си през 2017 г., но това отново не се случва с мотива, че не могат да намерят подходящо място. Вследствие на това ищите предприемат всякакви законови постъпки за запазване на правата и законните си интереси - подават тжбa до прокуратурата, жалби до кмета на община С., до директора на Дирекция „Устройство на териториите“, но и към настоящия момент същите са лишени от ползване на имота си, поради изложените по-горе причини. През септември 2020 г. наследниците на Х. Б. възлагат на инж. К. У. с пълна проектантска правоспособност, с рег. № *** да извърши геодезично заснемане на сгради и навеси в ПИ *** по КККР на с. Л., общ. С., обл. С., чиято цел е

изготвяне на геодезична снимка за установяване на точните размери на сграда ***, както и отразяване на съществуващи сгради от допълващото застрояване и навеси. При извършеното заснемане е констатирана грешка в отразяването на сграда *** в кадастралната карта, като застроената ѝ площ е в размер на 39.8 кв.м., а не както е посочено – 24 кв.м. Заснети са още и паянтова стопанска сграда, находяща се южно от *** и граничеща с нея, както и навеси - 4 бр., които не са обекти на кадастъра по смисъла на ЗКИР, и депо за оборска тор с площи, както следва: паянтова стопанска сграда, находяща се южно от *** и граничеща със сграда *** - 26.4 кв.м.; навес, находящ се западно от *** и граничещ със сграда *** - 24.1 кв.м.; навес, находящ се южно от паянтова стопанска сграда и граничещ с нея – 29 кв.м.; навес - 25.6 кв.м. и навес, находящ се източно от навес с площ 25.6 кв.м. и граничещ е него с площ от 8 кв.м., както и депо за оборска тор с площ от 62 кв.м. Всички описани обекти и депото за оборска тор се използват от ответниците. Така ответниците са построили в поземления имот, собственост на ищите, подробно описаните по-горе паянтова стопанска сграда и навеси и са създали депо за оборска тор, без разрешение нито на ищите, нито от компетентните органи, като отказват да премахнат същите. Едновременно с това отглеждат животни върху собствения на ищите поземлен имот, използвайки освен ливадата и незаконно създадените от самите тях състояния в имота. С тези си действия/бездействия ответниците противоправно накърняват правата на ищите и създават пречки за последните да използват имота си.

Частта от поземлен имот с идентификатор ***, попадаща под построените в имота: паянтова стопанска сграда, находяща се южно от 2 МЖ и граничеща с нея, 4 бр. навеси и депо за оборска тор, възлиза общо на 175.1 кв.м., които представляват сбора от площите на сградата, навесите и депото.

След като направили проучване на пазара и се консултирали със специалисти установили, че размерът на пазарния наем за месец за ползването на съответната част от Поземлен имот с идентификатор *** с площ от 175.1 кв.м., която се ползва без годно правно основание от ответниците, възлиза на 175.10 лв. месечно /по лев за квадратен метър на месец/. Претенцията е предявена за период от две години - считано от 09.06.2016 г. до 09.06.2018 г. за който период размерът на пазарния наем за ползването на тази част от поземления имот на ищите възлиза общо на сумата 4202.40 лв. Сумите са ориентирани към долните прагове на пазарния наем за сходни имоти в района.

Претендират за деловодните разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата М.И. подава отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни и моли да бъдат отхвърлени. Оспорва като неоснователни претенциите на ищите, като твърди, че с Нотариален акт за делба на недвижим имот № ***, вписан в Служба по вписвания - С., ответницата С.Р. придобива изцяло съсобствената им сграда, като за уравнение на своя дял от 1/3 идеална част от имота, всяка една от останалите две съделителки е получила сума в размер от 250 лева от сестра им С.Р.. Предвид обстоятелството, че единствен собственик на сграда с площ от 24 (двадесет и четири) кв.м., построена в поземлен имот с кад. № *** по картата на възстановената собственост за землището на с. Л., общ. С., местност П., е С.Р., поради което счита, че предявените претенции срещу нея са неоснователни. Твърди, че няма собственост в имота на ищите, респективно не е и ползвател на описаните в исковата молба постройки, отделно същата не ползва по какъвто и да е било начин имота на ищите, нито към настоящия момент, нито към периода, посочен в исковата молба. Освен това счита, че незаконността на извършеното строителство не обосновава необходимостта от премахването му по реда на чл. 109 от ЗС. Няма и причинна връзка между пречките за упражняване правото на собственост на ищеца и поведението на ответника, с оглед липсата на каквито и да е било действия или бездействия от страна на тази ответница в имота на ищите. Счита иска с правно основание чл. 59 от ЗЗД за заплащане на обезщетение за неоснователен и защото няма разместване на имуществени блага, обедняване на ищите за сметка на обогатяване на тази ответница. Претендира за разноски.

Ответницата Т.С. също подава отговор, с който оспорва исковете като неоснователни

и моли да бъдат отхвърлени. Признава факта, че ищите са собственици на поземлен имот с идентификатор *** по кадастралната карта и регистри на с. Л., общ. С., с площ от 5.441 кв.м., в който е построена сграда с идентификатор ***.*** с площ от 24 кв.м.. Твърди, че баща ѝ е стопанисвал както сграда с площ от 24 кв.м., така и описаните в исковата молба паянтови постройки, като през 1987 година ги закупува от АПК „***“. След смъртта му през 2014 г. тя и двете ѝ сестри стопанисват и владеят оставената им в наследство сграда, в местността „П.“, землището на с. Л., общ. С.. Именно това е мотивът на трите наследници на Н. П. на 29.12.2016 г. да се снабдят с Нотариален акт за собственост върху недвижим имот на основание чл. 79, ал. 1 от ЗС /давностно владение/ и по наследство № *** вписан в Служба по вписвания-С. под № *** Ответницата С. Р. ползвала съсобствената им сграда като животновъден обект, поради което е извършена делба с Нотариален акт за делба на недвижим имот № *** вписан в Служба по вписвания- С., като за уравнение на своя дял от 1/3 идеална част от имота, всяка една от останалите две съделителки е получила сума в размер от 250 лева от сестра им С.Р.. Така С.Р. се легитимира като единствен собственик както на сграда с идентификатор ***.*** с площ от 24 кв.м., така и на всички постройки в имота, предвид обстоятелството, че същите обслужват масивната сграда и са били построени едновременно с нея. Тази ответница се е разпоредила с притежаваната от нея 1/3 идеална част от наследството останало от баща ѝ в полза на сестра си С. Р., която единствена владее и ползва постройките в имота на ищите. Претендира за разноски.

Ответницата С.Р. подава отговор, с който оспорва исковете като неоснователни. Твърди, че е придобила сграда с площ от 24 кв.м., построена в поземлен имот с идентификатор ***.*** по КККР на с. Л. със стар кад. № *** по картата на възстановената собственост за землището на с. Л., общ. С., местност П., с площ от 5.441 дка, начин на трайно ползване: ливада, категория на земята при неполивни условия: десета (10), при граници и съседи: № *** нива на Н. М. П., № *** нива на наследници на Х. С. Б., № *** ливада на Р. Б. Х., № *** полски път на Община С. по силата на Нотариален акт № *** и на Нотариален акт за делба на недвижим имот № ***.

Действително описаните в исковата молба постройки не са описани в актовете за собственост на ответницата предвид обстоятелството, че същите не са обекти по смисъла на ЗКИР, респективно не са заснети в кадастралната карта и за тях същата не може да се снабди с документ за собственост.

На 30.07.2019 г. е влязло в сила Решение № 566/20.12.2018 г., постановено по гр.д. № 544/2018 г. по описа на Районен съд С., съгласно което ответницата се легитимира като единствен собственик на сграда с идентификатор ***.***, която сграда е закупена още през 1987 година от баща ѝ и до настоящия момент се стопанисва именно от нея, ведно със всички постройки, обслужващи основната сграда.

Описаните в исковата молба постройки, за които се претендира премахване в настоящото производство са построени наред със заснетата по кадастралната карта и регистри сграда с идентификатор ***.***. Същите са паянтови постройки с временен характер и обслужват основната сграда, собственост на ответницата.

За да бъде уважен негаторният иск с правно основание чл. 109 от ЗС, ищите следва да докажат посредством пълно и главно доказване, освен че са собственици на процесния имот, така и че ответниците със своите действия или бездействия им пречат да упражняват своето право в пълен обем. Предмет на защита при предявен по реда на чл. 109 ЗС иск е правото на собственост на ищеца в хипотези, при които чрез неоснователно действие се пречи на собственика да упражнява своето право.

Собственикът на сградата може да ползва дворното място доколкото това е необходимо за използването ѝ по предназначение по силата на изричната законова норма на чл. 64 от ЗС, включително и в случаите когато сградата няма достъп. В този смисъл е Решение № 33/26.02.2015 по дело № 6221/2014 на ВКС, ГК, II г.о.

В случая липсват дори твърдения по какъв начин е ограничено или нарушено правото на собственост на ищите, които следва да търпят ограниченията на собствеността, произтичащи от нормата на чл. 64 от ЗС. Не е налице и хипотезата на неоснователност на действията на ответницата. Счита предявеният иск по чл. 109 от ЗС за изцяло неоснователен.

Касае се за сгради, построени преди повече от 40 години, като ищите не установяват, с какво тези постройки пречат на правото им на собственост над необходимото, съгласно чл. 64 от ЗС. В случая по никакъв начин не се сочи или установява фактическо действие от страна на ответницата, надхвърлящо ограниченията на собствеността и противоречащо на

установения правен режим на ползване на имота, водещо до накърняване правата на собствениците на терена.

Само по себе си обстоятелството, че в имота са изградени постройки (при това не от ответниците), не предполага уважаване на иска по чл. 109 ЗС. Следва да бъдат установени всички елементи от фактическия състав на чл. 109 ЗС, а именно, че неоснователните действия пречат упражняването на правото на собственост на ищите, доказателства какви са тези неоснователни действия.

С поредица от съдебни актове съдебната практика дава отговор на въпроса доколко собственик на сграда в чужд терен може да ползва земята около същата и за критериите, съгласно които се определя площта на прилежащата към сградата част от терена, като се приема, че суперфициарният собственик може да използва терена дотолкова, доколкото това е необходимо за използване на постройката по нейното предназначение (в този смисъл е например Решение № 1010 от 24.03.2010 г. по гр. д. № 2734/2008 г. на ВКС, II ГО).

Отделно от горното посоченото от страна на ищите обстоятелство, че описаните в исковата молба постройки са незаконни в случая е ирелевантно предвид последователната практиката на ВКС в решения № 20/29.01.09 г. по гр. д. № 6259/07 г. и № 139/25.06.2019 г. по гр. д. № 457/09 г. на ВКС, че незаконността на извършеното строителство не обосновава необходимостта от премахването му по реда на чл. 109 от ЗС.

В производството по гр.д. № 544/2018 г. по описа на Районен съд С. безспорно е установено, че бащата на ответницата е закупил постройката още през 1987 г. от АПК „***“. Към онзи момент, обаче не е съществувала практика или задължение за придобиване на сградата ведно със земята. Същевременно е безспорно установено по гр.д. № 544/2018 г. по описа на РС-С., че към 1995 година, когато се възстановява правото на собственост върху земята на наследодателя на ответниците, постройката, която е собственост на ответницата е съществувала, съществували са и обслужващите я паянтови постройки. Счита, че земята и постройката са били самостоятелни недвижими имоти, различни един от друг и постройката е била самостоятелен обект на гражданския оборот.

При това положение приобретателят от АПК остава собственик на сградата и разполага с правата по чл. 64 ЗС да ползва земята, доколкото това е нужно за обслужване на сградата. Съответно, реституцията обхваща единствено поземления имот, без сградите и прилежащата към тях площ, необходима за достъпа и обслужването им.

Бащата на ответниците Н. М. П. е стопанисвал сградата и постройките в имота от 1965 г. до 2014 г. когато е починал, а след това същите са ползвани и стопанисвани единствено от ответницата.

В случая обаче следва да се приложи правилото на чл. 64 от ЗС и да се определи прилежащ терен както за постройките така и за достъп.

Оспорва като неоснователен и недоказан акцесорния иск по чл. 59 от ЗЗД. За да бъде определено обезщетение за неоснователно ползване на собствен на ищите имот е необходимо да се определи площта, която е нужна за обслужването на собствената на ответницата сграда. Според представеното заснемане и комбинирана скица, необходимата прилежаща площ към сградата е в размер на 600 кв.м. или 424,90 кв. м. - повече от претендираната от ищите площ. При тези данни следва да се приеме, че използването на цялата площ на процесния имот в конкретния случай не ограничава извън рамките на допустимото правото на ищите да ползват собствения си имот.

Отделно от горното предявеният размер в исковата претенция за заплащане на обезщетение е неправилно изчислен, респективно е в пъти завишена цената на месец, така както се претендира и оспорва освен основателността, така и размера му.

Оспорва представеното геодезично заснемане с исковата молба, предвид обстоятелството, че същото е некоректно изготвено и не отговаря на действителното фактическо положение, неправилно е показано разположението на постройките и квадратурата им, като всъщност част от същите попадат в съседен поземлен имот.

Заедно с отговора на исковата молба ответницата Р. предявява субективно съединени насрещни искове срещу ищите с правно основание чл. 64 ЗС за определяне на нормативно необходимата прилежаща площ от 600 кв.м. от собствения им поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с. Л. за обслужване на построената в него сграда и прилежащите към нея сгради и навес с идентификатор ***.*** с площ 24 кв.м. на основание давностно владение и наследство от баща Й. В последното съдебно заседание е допуснато

Изменение на насрещния иск в следния смисъл: ответницата Р. претендира да бъде определена необходимата прилежаща площ от собствения на ищците имот с идентификатор *** по кадастралната карта и регистри на с. Л., общ. С., одобрена със Заповед № ***/01.06.2018 г. на изпълнителния Директор на АГКК, с площ от 5.441 кв.м., представляваща земеделска територия, категория 10, НТП Ливада, със стар номер ***, при граници и съседи на имота по кадастралната карта: поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № *** и поземлен имот № ***, необходима по смисъла на чл. 64 от ЗС за обслужване на построената в този имот СГРАДА с идентификатор ***.*** с площ по КК от 24 кв.м., а съгласно заснемане на геодезист от 43 кв.м. и прилежащите към нея сгради, собственост на СЛ. Н. Р., а именно прилежащият терен е с площ от 475 кв. м., представляващи част от имот с идентификатор ***, очертани в син цвят на скица-проект към вариант 1 към СТЕ на вещото лице инж. М..

Ищците възразяват срещу предявените насрещни искове. Ищците твърдят, че в хода на процеса установили, че ответницата С.Р. е придобила собствеността върху сградата с идентификатор с кратък номер *** с площ от 24 кв.м., построена от ищците, считано от 16.02.2016 г. Твърдят също, че към датата на възстановяване на имота с решение на ПК № 921/1995 г. на наследодателя на ищците, в него е нямало други постройки освен колибата с площ от 24 кв.м. Съществувалото наемно правоотношение до 2015 година прекратили, за което уведомили ищцата по насрещния иск С.Р., но всички ответници отказват да освободят имота. Твърдят също, че като собственици на земята не са длъжни да търпят пристройката в техния имот и смятат, че извършеното строителство представлява неоснователни действия по смисъла на чл. 109 ЗС, тъй като пристройката е построена без надлежно учредено право на строеж. По този начин се ограничава правото на ползване на ищците върху имота, тъй като без тяхно съгласие се намалява свободната част на дворното място.

Ответниците възразяват срещу отговора на ищците с твърденията, че ищците не могат да се легитимират като собственици на процесния имот с кратък № ***, тъй като е нарушено материалното право за възстановяване на имота, а именно чл. 10б ЗСПЗЗ. Отделно от това оспорват изложеното твърдение в отговора на насрещния иск, че освен колибата с площ от 24 кв.м. към момента на възстановяване на имота не е имало други сгради, тъй като сградите са били налице и са били построени между 1963 г. - 1975 г.. Ответниците признават факта, че ищците са собственици на земята извън застроените площи, като не поддържат твърдение, че те са собственици на земята под постройките, напротив поддържат единствено твърдение, че техният общ наследодател, а в последствие и ответницата С. Р. са владели спокойно и необезпокоявано постройките още от закупуването им през 1987 г. от АПК *** от Н. П. - техният наследодател, а след неговата смърт през 2014 г. постройките са ползвани и се владеят от неговите наследници и едва след 2017 г. се ползват от С.Р. по силата на извършената делба между тях. Ползването на терена извън застроените площи е ставало по силата на договор за наем, за което ответниците са заплащали наем в размер на 60 лв. годишно в периода от 1995 г. до 2015 г.

В първото съдебно заседание ответницата С.Р. чрез процесуалния представител адв. Р. признава факта, че ищците са собственици на земята извън застроените площи от процесния имот с идентификатор *** по КККР на с. Л. с площ от 5441 кв.м..

В съдебно заседание ищците не се явяват, за тях адв. П. поддържа исковете и моли да бъдат уважени по изложените съображения в писмената защита, а насрещния иск моли да бъде отхвърлен. Претендират за разноски.

Ответницата С.Р. лично и представлявана от адв. Р. моли предявените искове да бъдат отхвърлени като неоснователни, като бъде уважен насрещният иск по изложените в писмените бележки съображения.

Ответницата Т.С. не се явява, ответницата М.И. лично, за двете адв. С. моли исковете, предявени от ищците, да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендират за разноски.

След като обсъди твърденията на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, Съдът установи от фактическа страна следното:

Видно от удостоверение за наследници № 16780/16.03.2021 г., изд. от община П., Х.

С. Б. е починал на *** г.и е оставил за свои наследници децата си В. Х. С. и Р. Х. С. и по права на заместване наследниците на починалия му преди него син С. Х. С. – Н. Н. С. – съпруга и Х. С. С.и и Р. С. С. – деца. Ищцата М. С. И. е дъщеря на В. Х. С..

Н. М. П. – бивш жител на с. Л. е починал на ***г. и е оставил за свои наследници трите ответници – М.И., Т.С. и С.Р..

С т. 2 от решение № 921/31.10.1995 г. на ПК – С. на Х. С. Б. е възстановено правото на собственост по реда на ЗСПЗЗ върху земеделски имоти в землището на с. Л. в съществуващи реални граници, сред които и на ливада от 5,441 дка, десета категория, в м. П., представляващо имот № *** по картата на землището, при граници: имоти с №№ *** – нива на Н. М. П., *** – нива на насл. на Х. С. Б., *** – ливада на Р. Б. Х. и ***- Полски път на община С..

С нотариален акт за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ № ***, том ***, на нотариуса при РС – С., на основание чл. 483, ал. 1 ГПК отм. Х. С. Б. е признат за собственик на възстановените с решението имоти, сред които и процесния.

С нотариален акт за дарение на недвижим имот № *** дъщерята на Х. Б. -В. Х. С. е дарила на дъщеря й М. СТ. ИВ. 1/3 ид.част от наследствения поземлен имот № ***, землище с. Л..

С нотариален акт за собственост върху недвижим имот на основание чл. 79, ал. 1 ЗС /давностно владение/ и наследство № *** трите ответници са признати по обстоятелствена проверка за собственици при равни квоти на основание давностно владение и наследство от покойния им баща на сграда № 01, с площ от 24 кв.м., построена в поземлен имот № ***, землище с. Л., местност П. с площ от 5,441 дка..

С Нотариален акт за делба на недвижим имот № *** СЛ. Н. Р. е станала изключителен собственик на сграда № 01, с площ от 24 кв.м., построена в поземлен имот № ***, землище с. Л., като за уравниение на дяловете на двете й сестри Т.С. и М.И. им заплатила по 250 лв. на всяка от тях.

С решение № 566/20.12.2018 г. по гр.д. № 544/2018 г. на РС – С. е отхвърлен предявения иск от наследниците на Х. Б. - В. Х. С., С. Х.в С. и Р. ХР. СТ. срещу ответниците СЛ. Н. Р., Т. Н. С. и М. Н. И.. да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че ищите В. Х. С., С. Х. С., и Р. ХР. СТ. са собственици на стопанска сграда с площ 24 кв.м., построена в поземлен имот № 00*** с площ 5441 кв.м. в м. „П.то“, землището на с. Л., с граници и съсед: имоти № ***-нива на Н. М. П., № ***-нива на наследница на Х. С. Б., № ***-ливада на Р. Б. Х. и № *** полски път на Община-С., по наследство от Х. С. Б., починал на *** г. Отхвърлен е и предявеният иск за отмяна на нотариален акт за собственост върху недвижим имот на основание чл. 79, ал. 1 от ЗС /давностно владение/ и наследство с №***, с който М. Н. И., СЛ. Н. Р. и Т. Н. С. са признати за собственици при равни квоти на основание давностно владение по чл.79, ал.1 от ЗС и по наследство от покойния им баща Н. М. П., на сграда №01 с площ 24 кв.м., построена в поземлен имот с кад. №*** по картата на възстановената собственост за землище с.Л., местност „П.“.

Решението е обжалвано и с решение № 259/21.06.2019 г., постановено по в.гр.д. № 76/2019 г. на СмОС е потвърдено. Решението е влязло в сила на 30.07.2019 г..

С оглед императивната разпоредба на чл. 298, ал. 2 ГПК силата на пресъдено нещо на влязлото в сила решение има действие и с прямо наследниците на страните и спрямо правоприменниците на страните. В случая силата на пресъдено нещо на решение № 566 по гр.д. № 544/2018 г. на РС - С. има действие спрямо страните по настоящия спор.

През септември 2020 г. правоспособният инж. К. У. е извършил заснемане на поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с. Л. в м. Поповско, с площ от 5 441 кв.м., при което е установено, че съществува грешка в отразяването на сграда ***, разположена в имота, тъй като застроената площ е 39,8 кв.м., като са заснети и паянтова стопанска сграда, находяща се южно от *** и граничеща с нея, както и 4 навеси, единият от които е долепен до жилищната сграда на северозапад и е с площ 24,1 кв.м., вторият е долепен до сградата на югозапад и е с площ от 26,4 кв.м., до нея в същата посока е долепен и т.друг навес с площ от 29 кв.м., на изток от жилищната сграда са отразени навеси съответно с площ 25,6 кв.м. и долепен по-малък до него с площ 8 кв. м., а на югозапад от сградата е разположено депо за оборска тор с площ 62 кв.м.

От инж. М. В. също е направено заснемане на сгради и навеси в имот с

идентификатор *** по КККР на с. Л., според което сградата ПМС – колиба е с площ 42,7 кв.м., сграда ПС – северозапад е с площ 18,3 кв.м., сграда ПС – юг е с площ 55,4 кв.м., навес изток е с площ 31,5 кв.м., от тях 5,4 кв.м. в съседния имот ***1. Направено е предложение за обособяване на прилежащ терен с площ от 600 кв.м.

Съдът не обсъжда съдържащите се на л. 136- 200 от делото писмени доказателства, представени от ответницата С.Р., тъй като същите са относими, били са представени и обсъждани по гр.д. № 544/2018 г. на РС – С.. С оглед обвързващото действие на мотивите на съдебното решение по отношение на безспорно установените в него факти, съдът приема за безспорно установени фактите, описани в съдебното решение по посоченото дело, че Х. Б. е построил спорната постройка /колиба/ в периода 1948 - 1959 г. в собствената му ливада, която внесъл в ТКЗС, заедно с постройката; че в периода 1961 – 1965 г. колибата е предоставена от ТКЗС за ползване на кухня и столова на работниците, изграждали санаториума, а наследодателят на ответниците – М. П. е придобил колибата от АПК „****“ през 1987 г..

С писмо от 28.08.2019 г. на Община С. по жалба на ишците, същите са уведомени, че е извършена проверка на място, като дървените постройки и пристройки не представляват строежи по смисъла на §5, т. 38 от ДР на ЗУТ, като за ползването на основната масивна сграда е необходимо да бъде постигнато съгласие за достъп и/или евентуално урегулиране на ПИ с идентификатор *** по КККР на с. Л. с ПУП.

С постановление от 25.07.2019 г. на РП – С. е отказано да бъде образувано досъдебно производство и е прекратена пр.пр. № 831/2019 г. на РП – С., образувана във връзка с жалба на В. С., С. С. и Р.С. срещу Т.С., М.И., С.Р. и В. И. за извършени самоуправни действия в имот, собственост на тъжители в местността П., землище с. Л..

От показанията на свидетеля Б. – племенник на Х. Б. се установява, че колибата е построена от чичо му Х. Б. преди национализацията на земята и е около 20-22 кв.м., от камък, покрита с тикли, ползвал я за отглеждане на добитък и да съхранява инвентар. По време на ТКЗС там се вкарвали животни, коне, а след това, през 90-те върнали имотите и всеки си поставил колчета. През 1994-1995 година К. П. бил в имота и казал, че ще си вземе крава, договорил се със собствениците. Бай К. гледал крава и две - три овце там. Имало един малък навес, където държал сеното, вътре и кравата. Бай К. имал вила на 50 метра от въпросната колиба. След като починал видял едната му дъщеря там /свидетелят сочи ответницата М.И./. След 2016 г. започнали да правят навеси, едната година от едната страна, другата година от другата страна. От една колиба, която е 5 кв.м. започнаха да стават 30, 40, 60, сега мисля минават 100 кв.м. Има огромно торище под колибата, вътре в имота на 200 м. не може да се влезне. От две - три овце сигурно са станали 100. Първо се захванали с покрива. Той бил с тикли. Сестрите съборили покрива, за да го надигнат нагоре и започнали да правят навеси в страни. Вилата на бай К. си е в негово място, тя не е в този имот. Бай К. не е живял в колибата, а я ползвал за животните. Бай К. направил единия от навесите пред входа на колибата. Този навес бил към 1.50 м., там направили и тоалетна. Преди нямало друго построено, само една гола колиба, правена за животни, малка стая 20-22 кв.м. В имота се сеели картофи с мулета от ТКЗС и ТКЗС използвал колибата за инвентар.

Според показанията на свид. К., че бай К. П. си гледал крава, муле и няколко овчици. Няма представа от кога П. е ползвал имота. Има наблюдения за имота на ишците след 2004-2005 г., когато станал собственик на фермата в съседния имот. Приживе бай К. е бил в този имот, живеел в т.нар колиба - каменна къща, към която имало навес, където отглеждал животните си – крава, муле и няколко овчици. Навесът е малък, колкото да се събере крава и няколко овце, може би около десет кв.м. Чул е, че тази колиба и навесът са построени към момента на построяване на санаториума. Има допълнително направени разширения, допълнителни постройки след смъртта на Н. П., предполага от неговите наследници. Този имот се стопанисва от наследниците на Н. П.. Към настоящия момент имота се стопанисва от момчетата, с които работил - Н. и В., синовете на С.. Бил им дал дървен материал за направа на ограда на пространство с площ от 400-500 кв.м. пред къщата, за да предотвратят влизане на неговите животни. Според него е правена настрани, нагоре и отпред една постройка. Има отпред нещо направено отделно и отделно това което е било преди за кравата е разширено нагоре, напред и назад. Напред има нещо направено, което е отделно от старата колиба, предполага, че е със стопанско предназначение. Представлява навес, отстрани заветрен, с покрив.

От показанията на свид. И. – съпруг на ответницата М. става ясно, че. К. П. - баща на съпругата му ползвал този имот до преди да почине, до преди 2015 г., когато ишците

поискали да се свали оградата, която те били направили с дъски, за да не влизат животни в имота. До тогава плащали наем за имота. Преди 1990 г. Н. П. и Х. Б. се били договорили тъстът му да ползва имота, като колибата била построена и така са я купили. Имало постройки, които се ползвали за плевня, обор за животните. Купили колибата заедно с постройките. От тъста му знае, че около 1965 година са построени колибата и трите постройки – плевня, една постройка, която е била навремето кухня и до нея склад за продукти. По-късно на пристройките паднали страничните стени и ги подменили с дървени от дъски. Правили ремонт на покрива на колибата след като я закупили и на пристройките почти едновременно. Имотът се ползвал от тъста му, гледал крава, муле, няколко овце. Другата пристройка използвал за сеновал, за съхраняване на сено. Имало една малка дървена барака, встрани от колибата, на около пет - шест метра, която паднала и те на нейно място направили лятна кухня, пак с дъски отстрани. До 1990 година почти той и съпругата му ходили в имота, след което другата сестра С. дошла и тя там да живее и са ползвали много неща заедно. Сега в момента само С. и синовете ѝ ползват колибата и живеят там. Синовете ѝ се казват В. и Н. През 1970 година и 1971 г. Н. П. бил бригадир в ТКЗС и си живеел в колибата. Избеният етаж се използвал за склад на ТКЗС за торове и се гледала една крава. Мястото около колибата се ползвало от ТКЗС като ливада, нива, преди това се е отглеждал тютюн. Не може да посочи точната година, когато Н. е закупил колибата, предполага през 1987 г., като тези постройки били там отпреди да закупи колибата. Преди 1987 г. постройката съществувала, била дървен навес, от там изхвърляли много голямо количество бутилки, тя е ползвана като столова и там са изхвърляли бутилки. СМК са ползвали колибата, когато са строили санаториума, това е било преди 1965 г. Бутилките си стояли там. Колибата е построена много по-рано, когато е образувано ТКЗС, макар и не в днешния ѝ вид. Когато бяха възстановени земите Н. П. беше вече закупил колибата и уговорката между него и Х. Б. е била за ползването на земята, за тези шест декара. Свидетел е за заплащане на наема, няколко пъти се е случвало да пращат парите по едно семейство от Л., което ги предавало на Х. и той връщал разписките. Това било около 2015 г., малко преди да почине той. Когато били купили колибата пристройките били в задоволително добро състояние и ги използвали за отглеждане на животни. Гледали 4 крави, едно муле и 10 овце. Ремонтът правили след като паднали стените. Подменли покрива и отстрани на пристройките заковали дъски, защото стените били с паянтова тухла, като повече от тях били паднали на земята. Говори за ремонт на трите пристройки. Допълнителни пристройки не са правили, не са разширявали съществуващите. Плевнята си е същата каквато си е била. Това което е било като кухня навремето, пак си е същото. Имало отлят бетон на земята, направен още през времето, когато СМК са правили помещенията, преди 1965 г. Това което е ползвано за кухня и за склад за продукти е правено от СМК. Сега в едно помещение се гледат по 15-20 животни. Тора временно се изхвърля встрани от колибата, а след това се извозва. Всяка година Н. Пехлавинов плащал само за земята по 60 лв. наем годишно за целия имот, по 6 лв. на декар, добивали сено от него. След неговата смърт не са плащали нищо, свалили оградата и повече не ползват ливадата.

Според свид. К., който бил първият строител в СМК, когато се строил санаториума, започнало да се прави пристройка на два етажа, на първия етаж столова, а на втория общежитие, за спане на работниците на СМК. Отделно пристроили кухня, отделно склад. Това било през 1963 година, април месец. Санаториумът започнал да се строи през май месец, след като се направило складчето. Всичко било на ТКЗС. В имота имало колиба, горе като за обор, долу за сеновал с размери 6 на 6 м.. Кухнята била 4 на 6 м. Отляли бетон на кухнята и на склада. Самата постройка – колибата нямала таван, била с гредоред, правили таван, довършили двете помещения – кухнята и склада, построили ги изцяло нови, а другото се довършило – колибата на долния етаж се отлял бетон, направили мазилка и таван. От южната страна на колибата е разположено складчето, има и кухня. Там се складирали хранителните продукти. От задната страна на колибата не са. През 1965 г. напуснал ТКЗС и след това не знае дали нещо друго е правено там.

Според свид. А. бай Х. Б. 1958 година направил тази колиба и 1959 година станало ТКЗС. След това Х. Б. отишъл в П. и колибата останала да се ползва от ТКЗС, а ТКЗС му дало 5 куб.дървен материал за къщата му в П., направили замяна за колибата. Н. П. бил бригадир към ТКЗС. 1962-1963-1964 година започнало строителството на санаториума и майсторите имали столова отделно от колибата. Столовата я построили самите строители на санаториума. Покрай колибата направили помощните сгради. Една част са направени и от ТКЗС. Наследниците на П. сеели тютюн и го съхранявали в допълнителните пристройки до колибата. Една част от столовата е построена от СМК, другата част от ТКЗС. След 1964-65

г. имотът се ползвал от Н. П., там гледал животни, живеел там, сеел тютюн. Известно време ползвал имота под наем, след това купил колибата, целия сграден фонд. След като починал наследниците му продължили да ползват имота. С. и нейните синове В. и К. ползват имота, гледат животни. От тогава до сега има промяна в сградния фонд. Сегашните ползватели сменили дограмата, поддържат постройките, за да не паднат. Правен е покрив на колибата. Не е забелязал съществена промяна в навесите. Сградите са със същата площ както са закупени и не са променени.

Свидетелката Л. - първа братовчедка на ответниците твърди, че баща им Н. П. бил бригадир на ТКЗС, там сеели тютюн, ползвали колибата. След като се разтурило АПК той купил колибата с цел да живеят, там гледали животни – крава, муле и овце. Освен колибата от западната страна имало плевня, там слагали тютюна, тя била залепена от западната страна на колибата. Отдолу имало две дървени постройките, където гледали животите. Плевнята е залепена за самата колиба. Постройките били направени по-напред, след това са ремонтирани. Когато строили санаториума били база за работниците, имало кухня, столова, горният етаж бил за спане на работниците. Санаториумът е строен около 1965-1966 г. Който е строил санаториума е ремонтирал и колибата. Тя била едно цяло помещение. Отдолу се направила кухня и столова, долепено до самата колиба. Има помещение, което се е ползвало за склад. Когато Н. закупил колибата, пристройките били там. Н. ползвал ливада около самата сграда и на собственика Б. плащал пари за наем на земята, пращали парите по една негова съседка в П.. Калеко й /Н. П./ не е правил пристройки, ремонтирал е съществуващите. Те били дървени. Горе самата колиба била едно цяло помещение, сложен е под за да може да спят работниците. Сега там се гледат овце около 70. Не знае къде се хвърля торта от животните. Животните ги настаняват в пристройките, братовчедите го разширили с дървения, не е масивно. Не може да каже с колко е разширено.

Съдът кредитира показанията на всички свидетели като обективни, безпротиворечиви и достоверни, с изключение на заявеното от свидетеля Б., в частта на твърдението, че след 2016 г. наследниците на Н. П. всяка година започнали да правят по навес. В тази част тези показания се опровергават от показанията на останалите свидетели, че паянтовите постройките /пристройките/ и навесите са били построени още по времето на ТКЗС около построяването на санаториума през 1962 -1965 г., като наследниците на Н. П. с ги поддържали и подобрявали.

На л. 235 е приложен договор от 15.08.1994 г., сключен между Н. П. и Х. Б., по силата на който Н. П. е платил на Х. Б. наем за една година, съответно за колибата сумата от 1 200 лв., 1 200 лв. наем за ливадите и 400 лв. за нивата с картофи.

Според писмо № 695/24.02.2022 г. на ОДБХ – С. ответницата С.Р. не фигурира в регистрите на ОДБХ – С.. В ИИС на БАБХ – В С.Р. на 04.06.2018 г. има регистриран животновъден обект по чл. 137 ЗВД в с. Л., предназначен за отглеждане на овце с капацитет 50 бр. овце с приплодите им до 9 месечна възраст, като към 24.02.2022 г. в животновъдния обект се отглеждат 48 бр. овце.

От заключението по СТЕ се установява, че със Заповед №***/01.06.2018 г. на изпълнителния директор на АГКК-С. картата на възстановената собственост и имотния регистър на земл. на с. Л. са одобрени като КККЛ на землището на село Л.. Към онзи момент и понастоящем в КК има нанесена една сграда с площ от 24 кв.м. На приложената скица същата е показана с черен цвят. При извършения оглед на място вещото лице инж. М. установило, че в ПИ *** има двуетажна полумасивна жилищна сграда (с външни ограждащи стени от каменна зидария, подова конструкция-гредоред, покрита с керемиди) с две паянтови постройките до нея (към северозападната и югозападните ѝ фасади). Източно от тях има два навеса, а в югозападна посока се намира торище. На приложената скица същите са нанесени с кафяв цвят. Площта на 2ПМЖ (повдигната в сиво) е 43 кв.м. Площта на паянтовата сграда от северозапад (повдигната в жълто) е 18 кв.м., а на тази от югозапад (повдигната в оранжево) е 55 кв.м. Площта на навесите е 31 кв.м., от която 5 кв.м. попадат в ПИ с идентификатор ***. Площта на торището е 60 кв.м.

Съгласно чл. 38, ал. 4 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, заснемат се всички сгради с изключение на: 1. сгради, които не са изградени в груб строеж; 2. временни сгради във връзка с извършване на строителство, както и сградите и съоръженията съгласно §182 ПЗРЗИДЗУТ (ДВ, бр.65 от 2003 г.); 3. Паянтови стопански сгради без масивни основи,

паянтови стопански сгради с масивни основи, които са с височина, по-ниска от 2 м., или с площ по-малка от 3 кв.м.. Общата площ на сградите е 116 кв.м, а на навесите 26 кв.м. Процесните паянтови сгради и навеси не отговарят на изискванията, за да бъдат заснети и нанесени в КК.

Съгласно чл. 64 от ЗС, собственикът на постройката може да се ползва от земята само доколкото това е необходимо за използването на постройката според нейното предназначение, освен ако в акта, с който му е отстъпено правото, е постановено друго. В конкретния случай няма ясно очертани параметри, позволяващи точно и ясно да бъде даден отговор за размера на прилежащия терен. За да отговоря на поставения въпрос съм приложил комбинация от изисквания свързани с минимални отстояния от съществуващи сгради, нормативни изисквания за отглеждане на животни (овце), както и оставяне възможност за организиране на друго торище, тъй като съществуващото остава извън определения прилежащ терен.

От сградите в КК е нанесена (невярно по местоположение и площ) само двуетажната полумасивна жилищна сграда. Това е станало преди одобряването на КВС като КК. Останалите сгради и навеси не подлежат на заснемане и нанасяне в КК. На приложената скица с червен цвят съм очертал границите на необходимата прилежаща площ за обслужване на сградите, която общо със застроената е в размер на 475 кв.м.

В съдебно заседание вещото лице допълва, че процесните сгради, повдигнати в оранжево и жълто, са паянтови постройки тип барака и навес, който е известно, че не е затворено помещение. Конструкцията на навеса е дървена, на паянтовите постройки също. Ако трябва да предвиди от къде да се премине към тези сгради и прилежащия терен въпросът става много сложен. За да се достигне до сградите трябва да се премине през имот 226. Пътят не е означен на картата и вещото лице преминало през съседен имот. На скицата ПС означава паянтова сграда. Обиколеното с кафяв пунктир е торище. От южната страна двата описани навеса, които са в източната част от паянтовите постройки са отворени. Същите са от дървена конструкция, няма нищо масивно. Записаната сграда № 1 на скицата е нанесената по кадастралната карта, която не съвпада с реалното местонахождение на сградата, която е повдигната в сиво. В никоя от паянтовите сгради няма масивна основа, видно отвън на нивото на терена, няма и стени с височина два метра. Ръководил се е от вида им отвън, не е влизал вътре. Постройките ги има и се ползват за отглеждане на животни.

Съгласно допълнителното заключение по СТЕ прилежащият терен към постройките в приетото първо заключение с площ от 475 кв.м. е определен на база необходима площ за броя овце, които могат да бъдат отглеждани в тях. Същият е ползван при изработването на скица-проект Вариант 1, на която границите му са изчертани със син цвят. С червен цвят е очертан подходът за обслужването на прилежащия към сградите терен, който е организиран около границата между ПИ с идентификатори *** и *** и достига до съществуващ път с идентификатор ***. На скицата е повдигнат в жълто, като в него са включени 52 кв.м, от ПИ с идентификатор *** и 50 кв.м. от този с идентификатор ***.

Тъй като предназначението на сградата, обозначена на скицата с 2ПМЖ, е ползвана за битови нужди, при определянето на прилежащия терен към нея прилага нормата на чл. 19, ал. 1, т. 5 от ЗУТ, според която при урегулиране на поземлените имоти за ниско жил.застрояване в селата или частите от тях с преобладаващо стръмен терен следва да имат най-малко повърхност от 250 кв.м. На приложената скица-проект (Вариант 2), площта на прилежащия терен очертан със син цвят отговаря на минималната от 250 кв.м. На скицата отново с червен цвят е изчертан подходът (повдигнат в жълто) към него, който в по-голямата си част следва този във Вариант 1. В него са включени 75 кв.м. от ПИ с

идентификатор *** и 50 кв.м. от този с идентификатор ***.

В съдебно заседание вещото лице допълва, че се е съобразил с минималното разстояние от 3 метра от ограждащите страни на сградата, а не от всички страни на сградата, тъй като имал предвид да се осигури минимална площ съгласно изискването на чл. 19 ЗУТ. От източната страна остава една ивица, която е много тясна и практическото ѝ ползване не е много удачно. Ако бил я присъединил към площта на прилежащия терен щял да надхвърли над 250 кв.м. Тъй като няма предвидена улица, затова не е спазил изискването да има минимално 5 метра разстояние в дълбочина от улицата. Използвал чл. 81 ЗУТ при определяне габарита на подхода, който е от 2.25 метра за алея. Имал предвид какъв е наклонът и за да се осигури транспортен достъп трябва да се извършат допълнителни работи. Имал предвид и какъв е габаритът на пътя - имот № ***, с който става връзка. Той също е под три метра. По картата той е по-малко от три метра, на място няма бордюри и ограничители. Търсил е връзка с пътя и затова възможният вариант е алеята да мине и през другия имот 226.

От заключението по СОЕ се установява, че пазарният наем за ползването на реална част от собствения на ищците Поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с. Л., общ. С., с адрес на ПИ: местност П., с трайно предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - ливада, с площ от 175,1 кв.м, която попада под построените в имота паянтова стопанска сграда, находяща се южно от *** и граничеща с нея, 4 броя навеси и депо за оборска тор за период от две години, считано от 09.06.2016 г. до 09.06.2018 г., включително е определен в размер на 145 лева.

Съдът кредитира заключенията по двете експертизи като обективни и компетентни, същите не са оспорени от страните.

Правни изводи:

Безспорно се установи, че поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с. Л., общ. С. е собственост на ищците по наследство и реституция по ЗСПЗЗ от техния общ наследодател Х. Б. и че в същия имот са построени полумасивна жилищна сграда на два етажа с идентификатор ***.*** с площ от 43 кв.м., както и две паянтови постройки до нея към северозападната и югозападната фасада, съответно с площ 18 кв.м. и 55 кв.м., както и навеси с площ от 31 кв.м., от които 5 кв.м. попадат в съседния имот с идентификатор ***. В имота на ищците е разположено и торище с площ от 60 кв.м. Общата площ на сградите е 116 кв.м., като на паянтовите постройки е 73 кв.м., а на навесите е 26 кв.м. – площта попадаща в процесния имот.

Безспорно се установи също от показанията на разпитаните свидетели, с изкл. на показанията на свид. Б. в тази им част, че наследодателят на ответниците през 1987 г. е купил от АПК „****“ полумасивната жилищна сграда, ведно с паянтовите постройки и навеси, като жилищната сграда била построена още от наследодателя на ищците, а останалите паянтови постройки и навеси са били построени от ТКЗС и от СМК още по времето на построяването на санаториума в периода 1962 - 1965 г. Жилищната сграда е била използвана за живеене от наследодателя на ответниците, а останалите постройки – паянтови и навеси са служили за отглеждане на животни, за съхранение на селскостопански инвентар, за сеновал и за съхранение на селскостопанска продукция /тютюн/. Действително допълващите постройки не са били посочени изрично при закупуването на жилищната сграда, както и не е била определена прилежаща част от терена за обслужването на сградата и останалите постройки. Но това не опровергава еднопосочните свидетелски показания в посочения смисъл.

Безспорно се установи също, че ответницата С.Р. е изключителен собственик на жилищната сграда, паянтовите постройки и навеси, тъй като двете ѝ сестри са ѝ прехвърлили възмездно притежаваните от тях части по наследство. Както се посочи и се установи от СТЕ, паянтовите постройки и навеси нямат характер на сгради – самостоятелен обект и собственост, съгласно изискванията на ЗУТ и същите следват собствеността на основната постройка – жилищната сграда, която обслужват.

Относно исковете с правно основание чл. 109 ЗС:

Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 1 ГПК съдът взема становище по всички въпроси, които имат значение за решаването на делото, освен по въпроса дали е извършено престъпление. В ал. 2 е предвиден и косвеният съдебен контрол на административните актове. Ал. 2 гласи, че съдът се произнася инцидентно по валидността на

административните актове независимо от това, дали те подлежат на съдебен контрол. Съдът не може да се произнася инцидентно по законосъобразността на административните актове, освен когато такъв акт се противопоставя на страна по делото, която не е била участник в административното производство по издаването и обжалването му.

Настоящият казус попада в изключението на ал. 2 изр. второ, тъй като ищците черпят правата си от реституционното решение на ПК – С., издадено в полза на техния общ наследодател за възстановяване на имот с идентификатор ***, представляващо административен акт и го противопоставят на ответниците, които не са участвали в реституционното производство. Именно защото в административното производство по земеделска реституция е участвал единствено наследодателят на ищите Х. Б., то решението на ОСЗ не се ползва със сила на присъдено нещо и няма обвързваща сила спрямо ответниците, чийто наследодател Н. П. е закупил от АПК полумасивната жилищна сграда с идентификатор ***.*** и построените около нея паянтови сгради и навеси, които не е бил страна в производството пред органа на поземлената собственост. Косвеният съдебен контрол за законосъобразност върху административни актове по [чл. 17, ал. 2 ГПК](#) е допустим в случаите, когато такъв акт се противопоставя на страна по делото, която не е била участник в административното производство по издаването и обжалването му. Това разрешение е прието в еднопосочната практика на ВКС, напр. решение № 95 от 9.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 3066/2019 г., I г. о., ГК, докладчик председателят Дияна Ценева, постановено по реда на чл. 290 ГПК по допуснатия до касационно обжалване въпрос за допустимостта и обхвата на косвения съдебен контрол върху реституционен административен акт в случаите, когато върху него е проведен пряк съдебен контрол, когато този акт се противопоставя на лица, които са придобили права от държавата след началото на реституционния процес; [решение № 195 от 10.11.2016 г.](#) по гр. д. № 2396/2016 г. на ВКС, I г. о.; [решение № 67 от 10.04.2014 г.](#) по гр. д. № 5615/2013 г. на ВКС, I г. о., решение № 96 от 27.06.2016 г. по гр. д. № 4487/2014 г. на ВКС, II г. о..

Съдът счита, че в реституционното производство е била приложима хипотезата [чл. 106, ал. 1 ЗСПЗЗ](#), с оглед извършеното застрояване на имота, явяващо се пречка за възстановяването му в пълния обем, тъй като построената жилищна сграда, паянтови постройки и навеси представляват проведени мероприятия по смисъла на законовата разпоредба и са собственост на ответницата С.Р.. Следвало е ПК да определи необходимата прилежаща площ, необходима за ползването и обслужването на тези постройки, след което да възстанови частта от имота без тази прилежаща площ. Ето защо що се отнася до законосъобразността на издаденото решение, съдът счита, че не са били налице условията за възстановяването на имота по т. 2 от решението на ПК – С. в цялата площ на имота, предвид застроена площ с полумасивната жилищна сграда и паянтовите постройки до нея. Площта на сградата и на обектите на допълващо застрояване с обслужващо основната сграда предназначение не е извадена от подлежащата на възстановяване от ПК като застроена. Незаконосообразно, в противоречие с чл. 106, ал. 1 ЗСПЗЗ, на Х. Б. е възстановена цялата площ от 5,441 дка, без да се има предвид застроената площ на полумасивната жилищна сграда и на обслужващите я постройки. Или решението е незаконосообразно в частта на посочените прилежащи площи на сградата и паянтовите постройки.

Съгласно разпоредбата на чл. 109 ЗС собственикът може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право. За да бъде уважен искът по чл. 109 ЗС за прекратяване на неоснователни действия, които пречат на собственика да упражнява своето право, следва същият да е доказал валидно възникнало право на собственост. В случая не се установява ищците да са носители на такова право върху целия спорен имот по изложените съображения, тъй като не са придобили по силата на реституцията по ЗСПЗЗ и по наследство необходимият прилежащ терен към постройките – жилищната сграда, паянтовите постройки и навеси, поради което и без да се налага произнасяне по въпроса за възможността да бъде изпълнено съдебно решение за премахване на част от постройка, предявеният негативен иск следва да се отхвърли.

Тъй като от страна на ишците не е искано изменение на исковете относно описанието на постройките и навесите и техните застроени площи, то и за тях произнасянето следва да бъде по начина, по който е заявено в исковата молба.

Съдът счита, че негативният иск е основателен в частта на торището по отношение на ответницата С.Р., тъй като безспорно се установи, че тя заедно със синовете ѝ в момента отглежда там животни и е регистрирала животновъден обект. Ще следва ответницата Р. да бъде осъдена да премахне торището от мястото, в което е разположено в момента, тъй като попада извън определената от СТЕ прилежаща площ на сградата и паянтовите постройки и навеса, като по отношение на ответниците С. и И. и в тази част исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Относно исковете с правно основание чл. 59 ЗЗД:

Предявените искове са процесуално допустими, но разгледани по същество са частично основателни.

Съгласно чл. 59, ал. 1 ЗЗД, извън случаите по чл. 55 ЗЗД, всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването.

В т. 5 от Постановление № 1 от 28.V.1979 г. по гр. д. № 1/79 г., Пленум на ВС е прието, че при исковете по чл. 59, ал. 1 ЗЗД „Съдилищата правилно изясняват спора с оглед връзката между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника. В много решения обаче тази връзка се окачествява като причинна. Това е неправилно. Обогатяването не е следствие на обедняването, и обратно. Както едното, така и другото са последица на друг факт или на други факти. Поради това по делата за неоснователно обогатяване по чл. 59 ал. 1 ЗЗД следва да се изяснява дали обедняването на ищеца и обогатяването на ответника произтичат от един общ факт или от обща група факти.“

Така за основателността на иска е необходимо ищецът да докаже наличието на четири кумулативни елемента на фактическия състав: наличие на обедняване на ищцовата страна, обогатяване от страна на ответника, връзка между обедняването и обогатяването, подчинена на един или няколко общи факта, както и липса на основание, което да оправдава разместването на благата.

В практиката на ВКС по чл. 290 ГПК – Решение № 25 от 22.02.2010 г. на ВКС по т. д. № 657/2009 г., ТК, I т. о., докладчик председателят Н. Х., е прието, че под обогатяване се разбира както недължимо плащане, така и получаването на имуществени ползи, така и придобиването и спестяването на такива ползи от едно лице за сметка на друго. Под неоснователно се разбира отсъствието на правно основание за такова получаване, придобиване, спестяване.

Безспорно се установи по делото, че ишците не се легитимират като собственици на целия поземлен имот с идентификатор ***, а именно не са придобили собствеността върху прилежащия терен на сградите и постройките и навесите, то и неоснователно претендират обезщетение за лишаването им от ползването на застроената площ от имота. Що се отнася до торището, то същото е с установена площ по СТЕ от 60 кв.м.. Определеното от СОЕ е за 175,1 кв.м. за периода 09.06.2016 – 09.06.2018 г. в размер на 145 лв. Следователно обезщетението за един кв.м. е 0,82 лв. Или полагаемото се на ишците обезщетение за

ползването на частта от имота им, от което са лишени с образуването от ответницата Р. торище е в размер на 60*0,82 и е равно на 49,20 лв. Дози размер искът срещу ответницата Р. е основателен и следва да бъде уважен и да бъде отхвърлен за останалите ответници и за разликата до пълния предявен размер от 4202,40 лв..

Относно насрещните искове с правно основание чл. 64 ЗС:

Нормата на чл. 64 ЗС гласи, че собственикът на постройката може да се ползва от земята само доколкото това е необходимо за използването на постройката според нейното предназначение, освен ако в акта, с който му е отстъпено правото, е постановено друго.

В съдебната практика, напр. Решение № 112 от 19.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 726/2020 г., I г. о., ГК, докладчик председателят М. С., която настоящият докладчик напълно споделя, е прието че по общото правило на чл. 64 ЗС „в случаите на създадена разделна собственост върху земята и построените в нея сгради законът дава право на собственика на сградата да се ползва от земята доколкото това е необходимо за използването на постройката според нейното предназначение. Съдебната практика по приложението на разпоредбата на чл. 64 ЗС приема, че тя създава ограничение за собственика на земята да я ползва изцяло, когато в нея са построени сгради, собственост на лица, които не притежават права върху терена. На тях собственикът на земята следва да им осигури възможност да ползват земята в рамките на необходимото за пълноценното ползване на постройката според нейното предназначение.“

Настоящият случай е такъв, с оглед създадената разделност на правото на собственост на земята и на жилищната сграда, паянтовите постройки и навеси.

Съдът счита, че необходимият прилежащ терен за ползването им е този по вариант първи от скицата – проект към заключението на вещото лице инж. М. /л. 247 от делото/ с площ от 475 кв.м., чиито граници са очертани със син цвят на скицата и се заключава между подробните координатни точки от 1 до 8. Ще следва исковете да бъдат уважени съобразно този първи вариант на заключението.

Относно разноските:

И двете страни са заявили искания за присъждане на деловодните разноски по представените списъци за разноски по чл. 80 ГПК.

Ищците претендират разноски в общ размер 802,60 лв., в това число 168,10 лв. държавна такса за образуване на делото и банкова такса; 80 лв. държавна такса, депозит СТЕ 150 лв., депозит СТЕ и СОЕ и банкова такса – 404,50 лв.. Претендират и заплащане на адвокатско възнаграждение на адв. П. на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв.

Ответницата С. претендира адвокатско възнаграждение в размер на 820 лв.; ответницата И. претендира адвокатско възнаграждение в размер на 820 лв. и ответницата Р. претендира възнаграждение в общ размер 1 549 лв., от които 55 лв. държавни такси; 150 лв. депозит за вещо лице; 360 лв. с ДДС за иска по чл. 109 ЗС; 624 лв. с ДДС за иска по чл. 59 ЗЗД и 360 лв. с ДДС за насрещния иск по чл. 64 ЗС.

Предвид изхода от спора следва да бъдат осъдени ищците да заплатят на ответниците С. и И. адвокатско възнаграждение в размер на 820 лв. за всяка от тях. Двете ответници не дължат разноски на ищците.

Ответницата Р. следва да заплати на ищците 30 лв. за държавна такса и 50 лв. за СТЕ, пропорционално на уважената част от иска по чл. 109 ЗС и 1,97 лв. държавна такса и 67 лв. за разноски за СОЕ за иска по чл. 59 ЗЗД, пропорционално на уважената част, както и на адвокат П. адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв. по чл. 38, ал. 2 ЗАдв., пропорционално на уважените искове.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ще следва ищците да заплатят на ответницата Р. направените деловодни разноски в общ размер на 650 лв. 50 лв. за вещо лице по СТЕ и 600 лв. за адвокатско възнаграждение, пропорционално на отхвърлените искове, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в размер на 465 лв. за уважените насрещни искове, от които 55 лв. за ДТ, 360 лв. за адв.възнаграждение с ДДС и 50 лв. за вещо лице по СТЕ.

Така мотивиран Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани субективно съединените иски с правно основание чл. 109 ЗС, предявени от ХР. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Н. Н. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. ХР. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** и М. СТ. ИВ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** с които се иска да бъдат осъдени ответниците СЛ. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Ч., ул. ***; Т. Н. С., ЕГН *****, от гр. С., ул. *** и М. Н. И., ЕГН *****, от гр. С., ул. *** да премахнат **паянтова стопанска сграда**, находяща се южно и граничеща със сграда *** с идентификатор ***, с площ от 26.4 кв.м.; **навес**, находящ се западно и граничещ със сграда *** с идентификатор ***, с площ от 24.1 кв.м.; **навес**, находящ се южно от паянтова стопанска сграда и граничещ с нея с площ от 29 кв.м.; **навес** с площ от 25.6 кв.м. и **навес**, находящ се източно от навес с площ 25.6 кв.м. и граничещ с него - с площ от 8 кв.м., разположени в поземлен имот с идентификатор *** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Л., общ. С., одобрени със Заповед № ***/01.06.2018 г. на изпълнителния Директор на АГКК, с площ от 5.441 кв.м., представляващ земеделска територия, категория 10, начин на трайно ползване - ливада, със стар номер ***, при граници и съседи на имота по кадастралната карта: поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № *** и поземлен имот № ***.

ОСЪЖДА СЛ. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Ч., ул. *** на основание чл. 109 ЗС да премахне депо за тор /торище/ с площ от 60 кв.м., разположено в имот с идентификатор ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Л., общ. С., одобрени със Заповед № ***/01.06.2018 г. на изпълнителния Директор на АГКК, с площ от 5.441 кв.м., представляващ земеделска територия, категория 10, начин на трайно ползване - ливада, със стар номер ***, при граници и съседи на имота по кадастралната карта: поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № *** и поземлен имот № ***, като **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователни и недоказани субективно съединените иски с правно основание чл. 109 ЗС, предявени от ХР. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Н. Н. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. ХР. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** и М. СТ. ИВ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** с които се иска да бъдат осъдени ответниците Т. Н. С., ЕГН *****, от гр. С., ул. *** и М. Н. И., ЕГН *****, от гр. С., ул. *** да премахнат депо за оборска тор /торище/ с площ от 62 кв.м., разположено в поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с. Л..

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани субективно съединените иски с правно основание чл. 59 ЗЗД, предявени от ХР. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Н. Н. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. ХР. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** и М. СТ. ИВ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** с които се иска да бъдат осъдени ответниците Т. Н. С., ЕГН *****, от гр. С., ул. *** и М. Н. И., ЕГН *****, от гр. С., ул. *** да заплатят на ищците 4 202.40 лв., с които ответниците са се обогатили, вследствие на ползването без основание на собствената на ищците реална част от поземлен имот с идентификатор *** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Л., общ. С., обл. С., одобрени със Заповед № ***/01.06.2018 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: местност П., с площ по актуална скица - 5442 кв.м. (а по титул за собственост - 5441 кв.м.), с трайно предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - ливада, номер по предходен план - ***, при съседи на имота по кадастрална карта: поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, с площ от 175.1 кв.м., която попада под построените в имота: паянтова стопанска сграда, находяща се южно от *** и граничеща с нея, 4 броя навеси и депо за оборска тор /торище/ за период от две години, считано от 09.06.2016г. до 09.06.2018 г. включително, ведно със законната лихва върху присъдената сума от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА СЛ. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Ч., ул. *** на основание чл. 59 ЗЗД да заплати на ХР. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Н. Н. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. ХР. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** и М. СТ. ИВ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** сумата от 49,20 лв., с която Р. се е обогатила за тяхна сметка от ползването без основание на 60 кв.м. за депо за тор /торище/, разположено в поземлен имот с идентификатор *** по кадастралната карта и

кадастралните регистри на с. Л., общ. С., в периода 09.06.2016 – 09.06.2018 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска като неоснователен и недоказан В ЧАСТТА за разликата над уважения до пълния предявен размер от 4202,40 лв.

ОПРЕДЕЛЯ по иска с правно основание чл. 64 ЗС, предявен от СЛ. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Ч., ул. „*** срещу ХР. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Н. Н. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. ХР. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** и М. СТ. ИВ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** **площ от 475 кв.м.** от поземлен имот с идентификатор ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Л., общ. С., одобрени със Заповед № ***/01.06.2018 г. на изпълнителния Директор на АГКК, целият с площ от 5.441 кв.м., представляващ земеделска територия, категория 10, начин на трайно ползване - ливада, със стар номер ***, при граници и съседи на имота по кадастралната карта: поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № ***, поземлен имот № *** и поземлен имот № ***, която площ е определена по вариант първи по скицата – проект към заключението на вещото лице инж. М. по СТЕ, заключена между подробните координатни точки от 1 до 8 вкл., с граници, очертани със син цвят на скицата към СТЕ на л. 247 от делото, като скицата е неразделна част от настоящото решение.

ОСЪЖДА СЛ. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Ч., ул. „*** да заплати на ХР. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Н. Н. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. ХР. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** и М. СТ. ИВ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** сумите от 31,97 лв. за държавна такса и 117 лв. за експертизи, пропорционално на уважената част от исквете.

ОСЪЖДА СЛ. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Ч., ул. „*** да заплати на адвокат А. П. от АК – П., с ЛН№ 1000132340, със служебен адрес гр. П., ул. „Висла“ № 4, ет. 3 адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв., пропорционално на уважената част от исквете.

ОСЪЖДА ХР. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Н. Н. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. ХР. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** и М. СТ. ИВ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** да заплатят на СЛ. Н. Р., ЕГН *****, от гр. Ч., ул. „*** направените деловодни разноски в общ размер на 650 лв., пропорционално на отхвърлените искове, както и 465 лв. за уважените насрещни искове.

ОСЪЖДА ХР. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Н. Н. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. СТ. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. ***; Р. ХР. СТ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** и М. СТ. ИВ., ЕГН *****, от гр. П., ул. *** да заплатят на Т. Н. С., ЕГН *****, от гр. С., ул. *** и М. Н. И., ЕГН *****, от гр. С., ул. *** по 820 лв. за направените деловодни разноски за адвокатско възнаграждение.

Скицата към СТЕ на л. 247 от делото е неразделна част от настоящото решение.

Решението може да бъде обжалвано от страните с въззивна жалба пред С.ОС в двуседмичен срок от връчването му.

Решението да се връчи на страните, като на ищите чрез адв. П.; на ответниците С. и И. чрез адв. С. и на ответницата Р. чрез адв. Р..

Съдия при Районен съд – С.: _____